cd 9 spor 37

"Galetruls"

Han bygde sin hytte ved fjellets fot
den gamle rare mann
og rundt om hans hytte træne gror
hans eneste venner på jord.

Han hadde jo været en livsglad gutt
med foreldre søsken og alt
Men gleden og lykken snart tok slutt
og så blev han Galetruls kalt

Når stormen raser mot hyttens tak
han setter seg bort i en krok
Han er ikke redd for stormens brak
Men de minner som inn på ham jog

Det var just sådan en uværsnatt
han mistet sin elskede venn
Hans skjønneste dröm forsvant så brå
og gleden og lykken med den

Han bar henne inn i fra snæns favn
og strok hennes lokkede hår
O elskede Ingrid, hvisk mitt navn
for for alltid i fra meg din går.

Men Ingrid kunne ei mere se
ei hellere hviske hans navn
Hun så ei sin elskede lå på kne
i Sneen og gråt som et barn.

Og siden den dagen han bygden forlot
sitt hjem sin blomer og alt
Så bygget han hytten ved fjellets fot
og er siden blitt Galetruls kalt